1840. Zaturdag 26 December. No. 156.

VLISSINGSCHE COURANT.

Over een meer evenredig drukkend Belasting-stelsel.

I.

Wanneer men tot de overtuiging zal gekomen zijn, — en men schijnt er toe te *moeten* komen, — dat de arbeidende, de minvermogende klasse voor het tegenwoordige verre boven hare krachten bezwaard is, en men dus, de menschelijkheid en regtvaardigheid in acht nemende, zal moeten overgaan, om ons belasting-stelsel op *dit* punt te wijzigen, ten einde niet jaarlijks de som der geledene wordende ellende en ontbering, de bevolking van armen steeds grooter te doen worden, - terwijl elders aanzienlijke vermogens, de weelde, de overdaad in gelijke evenredigheid toenemen; wanneer men tot die wijziging overgaat, zeggen wij, zal de volgende vraag in aanmerking komen:

Levert de *onmogelijkheid*, om belastingen op te brengen, zonder daarvoor te moeten hongeren, schulden maken, of tot de bijzondere of openbare liefdadigheid de toevlugt te moeten nemen, eenen grond op, gewigtig genoeg, om de personen, in *dezen* toestand verkeerende, *geheel* van alle belasting vrij te stellen?

Menschelijkheid en *zedelijkheid* zouden deze vraag, naar ons oordeel, volmondig toestemmend beantwoorden.

De *staatkunde* echter, die velerlei schier onvereenigbare belangen, begeerten en aanspraken moet en wil trachten te vereenigen, zal waarschijnlijk antwoorden: « *het voorregt van in eene geregelde maatschappij te mogen leven, bescherming van het leven en van het rustig genot der vruchten van zijnen arbeid te genieten*, — *verpligt* ELK INGEZETENE, *daar vóór, zijn penningske aan den staat op te brengen, ook* DAN *zelfs, wanneer hem dit en de zijnen van tijd tot tijd eenige* VASTENDAGEN *kosten moet.*" -

Het zal voor velen moeijelijk zijn, deze stelling te ontkennen, vooral dàárom, dat er geene noodzaak bestaat, om dezelve toe te passen, en den staat iets te doen verrigten, dat geen *individu*, in het bezit van eenig menschelijk gevoel, zou kunnen of willen doen, — aan zijnen schuldenaar namelijk, in voldoening zijner vordering, de bete broods te ontnemen, tot onderhoud zijns ligchaams volstrekt benoodigd, — zoolang hij crediteur die bete niet tot voeding van zijn eigen ligchaam behoefde.

De burgerlijke wet zelfs kant zich tegen zulk eene handelwijze aan, en legt aan den schuldeischer, die zijnen debiteur van de vrijheid berooft, altans de verpligting op, om voor de huisvesting en voeding van dezen te zorgen.

Wij zeggen er *bestaat* geene noodzaak voor den staat, om zijne vordering op deze menschen, (van welke vordering wij de wettigheid hier maar niet willen tegenspreken, omdat dit ons te ver van het eigenlijke onderwerp zou afleiden, zóó streng en hardvochtig te doen gelden;(*) en waarom? Omdat de staat zich de noodige middelen verschaffen, tot zijn bestaan en onderhoud vereischt, *bij anderen*, welke door de vordering *niet* tot het alternatief gebragt worden, van te moeten hongeren, schulden maken of de liefdadigheid hunner natuurgenooten in te roepen.

En *die anderen*, doet hunne handelwijze niet duidelijk zien, dat de staat (*naar hun eigen oordeel*,) te gestreng handelde jegens hunne ongelukkige medeburgers? blijkt dit niet daaruit *dat zij de uitersten, tot welke de staat deze laatsten bragt, uit vrijen wil, uit gevoel van menschelijkheid, pogen weg te nemen, of te verzachten?*

Hierin vindt de Staat dus reeds eene duidelijke aanwijzing, dat hij niet zoo gestreng *behoeft* te zijn; dat *die anderen* niet verlangen, dat men de onderstelde algemeene regten op het penningske, ook van den minvermogende, zóó *rigoureus* doe gelden, dat er *die* uitersten uit geboren worden.

Wij moeten nu *twee* gevallen aannemen, *of* de Staat zal, desongeacht, zijne stelling volhouden en den arme zijne *onderstelde* verpligting, om *ook* te betalen, doen naleven; *of* de Staat zal menschelijker zijn, en *elders* heffen wat hij *hier*, zonder hard en wreed te zijn, niet vinden kan.

In het *eerste* geval, moet hij dan evenwel nog BILLIJK EN REGTVAARDIG zijn, en mag hij de voorregten, door den staat aan den minvermogende verschaft niet hooger aanrekenen, dan zij waardig zijn. Vindt deze niet eens het voorregt, om, bij de inspanning van al zijne krachten, het toereikende voor het levensonderhoud van zich en de zijnen te kunnen vinden, dan spreekt het van zelve, dat hij slechts *zeer* luttel aan den staat van het *weinigje*, dat deze hem verschaft, kan verschuldigd zijn, of hij anders zou moeten wenschen, geen lid van zulk eenen staat te zijn. (†)

Het is alleen de onmogelijkheid, tot dusver bestaande, om de grenslijn te vinden, op welke het *noodige* om te kunnen leven *slechts aanwezig is*, en waar het *overtollige* eenen aanvang neemt, welke tot hiertoe in het oog der verlichte staats-huishoudkundigen heeft kunnen verschoonlijk maken, dat men ook aan hen, die *niet* overtollig of zelfs *te weinig* hadden, om in hun levensonderhoud te voorzien, nog een deel van de staatslasten heeft opgelegd, en hen dus nog ontnam, wat zij niet ontberen *konden*.

Nogtans vorderen deze mannen, dat het aandeel in dien last ten minste *in eene opklimmende orde*, naar gelang van het bedrag der meerdere inkomsten, plaats vinde, en wij willen hier, ten bewijze, vertaald, mededeelen hetgeen de voren aangehaalde Hoogleeraar SAIJ op bladz. 104 van zijn voormeld werk, zegt:

» Slechts aannemende, dat de belasting, naar *evenre-* » *digheid* van de inkomsten geheven werd, van 1/10 bij » voorbeeld, dan zou dezelve een huisgezin met 300,000 » francs inkomen aan eene betaling van 30.000 francs » onderwerpen. Dit gezin zou dan nog overhouden » 270.000 francs om jaarlijks te verteren, en men mag » gelooven, dat aan hetzelve, met zulk een inkomen, aan

(*) De beroemde SAIJ zegt intusschen in zijn *Traité d'économie politique* III p. 103, » *L'impot est un sacrifice que l'on fait a la société, a l'ordre public*; L'ORDRE PUBLIC NE PEUT EXIGER LE SACRIFICE DES FAMILLES. OR, LES SACRIFIER QUE DE LEUR ÔTER LE NÉCESSAIRE. *Qui osera soutenir, qu'un père doit retrancher un morceau de pain, un vêtement chaud à ses enfans, pour fournir son contingent au faste d'une cour*, [nous ajoutons, ou a celui des grands et puissants seigneurs, les *rentiers, propriétaires, ou fonctionnaires à gros emplois accumulés*,] *ou bien au luxe des monuments publics?*"

(†) De genoemde Hoogleeraar zegt verder ter a. p. » *De quel avantage serait pour lui l'état social, s'il lui ravissait un bien qui est le sien, qui est indispensable a son existence, pour lui offrir en échange sa part d'une satisfaction incertaine, eloignée, qu'il repousserait dès lors avec horreur?*"

» niets ontbreken zou niet alleen, maar dat hetzelve » hem nog een aantal dier genietingen zou kunnen verschaffen, welke tot het geluk niet noodzakelijk gevorderd worden; terwijl een huisgezin, hetwelk slechts » een inkomen van 300 francs zou bezitten, en aan het » welk de *fiscus* [bij de heffing van 1/10] slechts 270 » francs zou laten behouden, bij onze zeden en den te» genwoordigen stand van zaken, niet datgene zou over» houden, wat volstrekt benoodigd is, om te kunnen leven.

» Men ziet dus, dat eene belasting, welke blootelijk » *naar evenredigheid* zou staan van de inkomsten, niet regt» vaardig zijn zou, en dit heeft waarschijnlijk Smith » [een, in zijnen tijd groot Engelsch staats-huishoudkun» kundige,] doen zeggen:

» » Het is niet onredelijk, dat de rijke in de open» » bare uitgaven naar *evenredigheid* zijner inkomsten » » drage, ja zelfs voor IETS MEER."

» Ik ga verder, [zegt de bekwame Say] en ik schroom » niet te zeggen, dat de belasting *bij trapsgewijze op» klimming (l'impôt progressif)* DE EENIGE REGTVAARDIGE IS."

Wat zouden nu deze staats-huishoudkundigen wel zeggen, wanneer hun het bewijs geleverd werd, (zoo als wij in een vorig nummer deden) dat men bij ons te lande middel gevonden heeft, tot de invoering van een belastingstelsel, niet van trapsgewijze *opklimming*, maar van trapsgewijze *afdaling of vermindering*, naar gelang de inkomsten *hooger* loopen, zoodat de dagloonder met *f* 300. betaalt ⅙, de gegoede burger met *f* 5000. — 1/10 en de rijke man met *f* 30 000. inkomen, (om van de millionairs maar niet te spreken,) 1/20 zijner inkomsten?

» Zij zouden zeggen, zulk een stelsel moet noodzake» lijk het grootste, dat is het minder bemiddelde, het » arbeidzame gedeelte der natie tot armoede en gebrek » leiden, en de rijken in staat stellen, om schatten op » schatten te hoopen;" — en de transporten bedelaars naar de Ommerschans, en de hooge Armen-subsidien, en het legio gevraagd wordende inschrijvingen en collecten, en de toeneming van het getal bedeelden, en het blijkbaar afnemen van het getal burgers tot den gegoeden middelstand behoorende, en de beperkingen en inkrimpingen, tot welke de kleine burger zich gedrongen ziet; en daarentegen de zigtbare aanwas der groote vermogens, het schitteren en feestvieren en jubelen, de bovenmatige praal en weelde der rijken, — dat alles zou dáár zijn, om te bewijzen, dat de sluitrede dier staat-huishoudkundigen juist was.

Maar welk gevoel zou hen vervullen, wanneer zij daarbij vernamen, dat *zulk* eene evenredigheid *nog* niet voldoende geacht is? dat onder eene nieuwe, eene jeugdige regering, van welke het volk zijne uitkomst, zijne redding verwacht, de *opklimming*, naar gelang men *minder* heeft, nog grooter en hooger gesteld wordt? en dat mannen, welker goede trouw niet schijnt te mogen worden betwijfeld, als hun oordeel durven opgeven; dat eene heffing over hen, die reeds sedert zóó lang veel te weinig naar gelang hunner inkomsten in de lasten van den Staat droegen, en het vrijlaten van eenen nog hoogeren last dergenen, die reeds zóólang te veel naar evenredigheid van hun vermogen moesten bijdragen, geschikt zou zijn, om de regering, misschien voor altijd, te *depopulariseren*, met andere woorden, haar de liefde *des volks* te doen verliezen.

„*Des volks?* Goede hemel! wanneer zal men dan toch eindelijk gaan inzien, dat de minvermogenden *ook* menschen zijn, die het *gevoelen* kunnen, zoo al niet helder begrijpen, wanneer men hen uitkleedt? Dat ook *zij* tot «*het volk*" behooren, en daarvan een zeer groot, een zeer werkzaam, een zeer nuttig deel uitmaken: dat het de regering dan niet onverschillig zijn kan noch mag, *dit* gedeelte tot wanhoop te brengen, om de liefde van het *veel kleinere* deel, dat sommigen nogtans beschouwen maar alleen *het volk* uit te maken, niet te verliezen?

Doch wij mogen niet verder uitweiden.

Slechts een enkele wenk aan sommige mannen, welke nog op dit oogenblik de achting der natie bezitten en het verdiend hebben. Von Kotsebue heeft ergens gezegd:

«*Die de kinderen lief heeft, bemint ook den vader.*"

Het kan niet missen, of de scherpziende blik van den tegenwoordigen Koning moet de juistheid hiervan opmerken. Welnu, bestaat er dan behoefte, bij de een en genen om het den Koning te toonen, dat men vertrouwen in Hem stelt, dat men achting, en liefde voor Hem gevoelt; dat men Hem en Zijne regering gelukkig en voorspoedig wil doen zijn, — men toone dit dan ook door waarachtige belangstelling in, door liefde voor Zijne onderdanen; door te zorgen, dat niet een gr... daarvan zich over onbillijkheid, liefdeloosheid, hardheid en wreedheid te beklagen hebbe: — en de Koning zal daardoor zekerder overtuigd worden, dat deze mannen het goed met Hem en zijn volk voor hebben, dan door hen alles, ook het verkeerde, het onbillijke, zien goedkeuren, dat ongelukigerwijs door het een ander lid Zijner regering mogt zijn voorgesteld.

(*Het vervolg hier...*)

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen,

Dat eerstdaags eene algemeene Brandschouwing aan de ..zen, Pakhuizen en Gebouwen binnen en op het Grondgebied dezer Stad zal plaats hebben, door Heeren Commissarissen, ..geld van Brandmeesters en verdere beambten der Brandweer, als mede van Wijkmeesteren.

Wordende mitsdien een ieder aangemaand, om ge.. ambtenaren in derzelver betrekking te erkennen, in hunne woningen en gebouwen toe te laten en inspectie te laten nemen, mitsgaders derzelver uitspraak omtrent het aanleggen, verbeteren, en veranderen van vuurplaatsen, schoonmaken van schoorsteenen, verleggen van Brandstoffen, als anderzins, spoedigsten na te komen; en in alles uit naauwkeurig te dragen overeenkomstig de Brandreglementen, op poene dat tegen de nalatigen en Overtreders gestrengelijk zullen worden toegepast de straffen en boeten bij gemelde Reglementen bepaald en vastgesteld.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 22. December 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN

Gezien het Besluit van Heeren Gedeputeerde Staten .. Provincie van den 27 November en 4 December 1840, .. vinciaal blad N°. 113.

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden,

Dat bij de maand September plaats gehad hebbende k.. der Springstieren, die van de navolgende Personen in .. district dezer Provincie zijn goedgekeurd geworden; te w..

Cornelis Dekker, Aagtekerke, tamelijk goed; Jan Kl.. Zachariasse, Biggekerke, goed; Leijn de Pagter, Do.. tamelijk goed; Hendrik Brouwer, Grijpskerke, goed; .. Brouwer, Idem tamelijk goed; Abraham Pouwer, Idem .. van Rijnierse, Koudekerke, goed; Wed. Adam Pieterse, .. goed; Adam Adamse, Idem. zeer goed; Jacobus van .. Ende, Kleverskerke, goed; Jozias de Buck, Middelburg .. melijk goed; Abraham Gideonse, Idem. goed; Cornelis .. vaine, Idem. tamelijk goed; Izaak Midavaine, Idem. .. Cornelis Rijnierse, Idem. goed; Jan Louwerse, Idem .. Pieter Wisse, Meliskerke, tamelijk goed; Adriaan Bliek .. en St.-Joost, goed; Cornelis Willeboordse, Idem. goed; .. Pijpe, Oost-Souburg, tamelijk goed; Jacobus Louwerse, .. tamelijk goed; L. Melse, Wed. Wondergem, Idem. .. Abraham de Pagter, West-Souburg, afgekeurd Idem. .. tamelijk goed; Pieter Anteunisse, Oost-Kappelle, goed; .. Polderman, Ritthem, zeer goed; Cornelis Walraven, .. melijk goed; Jacobus Sterk, Idem. zeer goed; aan .. Premie van *f* 25 toegekend. Pieter Duivekot, Serooskerke, goed; Adriaan Adriaanse, Idem. tamelijk goed; Andries .. leboordse, Idem. zeer goed; Leijn Kolde, Idem. zeer .. Jacobus Lambert, Idem. tamelijk goed; Wed. Ingels .. Laurens, goed; Abraham Krijger, Idem. tamelijk goed .. S. Brouwer, Idem. goed; Cornelisse Kasse, Vere, goed .. leboord de Bree, Vrouwe Polder, tamelijk goed; Jan ..

zeer goed; Janus Janus Roelse. West-Kappelle goed; de Bree, Zoutelande, goed, Idem. Idem. tamelijk goed; Zachariasse, Idem. tamelijk goed.

worden de belanghebbenden bij vernieuwing opgewekt, het doen bespringen hunner koeijen, bij voorkeur gebruik te maken, van de Springstieren, die volgens de opgave bevonden zijn, boven andere uit te munten. Opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst. den 22. December 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

DRESDEN, den 12. December. Voor eenige dagen heeft zonderling misverstand plaats gehad. Een van hier Oostenrijksch huzaren-officier wandelt in groot uniform de stad. Het opzigtige der kleeding trekt de aandacht eenen dienaar van politie, aan wien die uniform was; deze dienaar verzoekt den officier beleefdelijk, hem het bureau van politie te volgen. De officier verlangt te weten waarom? maar de politie-dienaar herhaalt zijn verzoek, zonder zich verder te verklaren. Ter voorkoming van opschudding, die eene weigering van zijne zijde zou hebben kunnen veroorzaken, voldoet de officier aan het verzoek. Op het bureau gekomen wordt hem door een der chefs, bij wien hij persoonlijk bekend was, gevraagd, wat zijne verschijning aldaar en wel onder zulk een geleide te beteekenen mag hebben, en tot niet geringe verwondering van al de aanwezigen hoort men den agent van politie verklaren, *dat hy hem gearresteerd had, wyl deze goedvond in een maskeradepak langs 's heeren straten te wandelen.*

Brieven uit Weenen wederspreken ten stelligste het gerucht, dat de luitenant-veldmaarschalk graaf *Latour* bevel ontvangen zou hebben om met eenige regementen naar Mainz te marcheren. Offschoon, zeggen die brieven, de voortdurende toerustingen van Frankrijk het tot pligt maken, eenige maatregelen van voorzorg tegen een mogelijken aanval te nemen, is aan geene werkelijke bewegingen van troepen gedacht. Men heeft nog geen antwoord op de laatste nota's van Oostenrijk en Pruissen uit Parijs zal ontvangen zijn, en de generaal *von* ... niet van zijne zending aan de Hoven van Zuidelijk Duitschland is wedergekeerd.

Te Weenen zijn berigten uit Konstantinopel tot den 2 dezer ontvangen. Zij bevestigen de reeds vroeger bekende tijdingen wegens de gebeurtenissen in Syrie, en behelzen bovendien eenige nadere bijzonderheden. Sir *C. Smith* is den 8 November over zee, en de generaal *Jochmus* over land, van naar Beyruth vertrokken, alwaar de admiraal *Stopford* den 10. met eenige linieschepen is aangekomen. Gedurende de laatste dagen zijn aldaar talrijke turksche troepen, voorzien van geschut en ammunitie, ontscheept.

Te St. Petersburg zijn in de eerste dagen van deze maand de stallen van het Chevalier-garde-reg. geheel verbrand.

In den avond van den 1. dezer is te Konstantinopel een storm uit het noordoosten opgestoken, die den geheelen nacht door gewoed en aan de meeste in de haven liggende koopvaardijschepen groote schade toegebragt heeft.

In verscheiden duitsche dagbladen wordt de wensch geuit, dat Jeruzalem, ten gevolge der jongste gebeurtenissen in Syrie, tot eene vrijstad verklaard en onder bescherming der christen Mogendheden gesteld moge worden.

Het leger van *Ibrahim*-pacha, dat in het begin van den oorlog vijf en zeventigduizend man telde, is nu tot op naauwelijks twintigduizend man versmolten, welke het kamp van Baalbek vormden, maar waaronder zoo weinig krijgstucht heerschte, dat zij zich denkelijk, bij de eerst aanleiding, naar alle kanten verstrooijen zouden. De Geallieerden schenen plan te maken om de Egyptenaars te land aan te vallen; waarschijnlijk heeft het bevel van *Mehemed* aan zijnen Zoon, Syrie te ontruimen, dit plan overtollig gemaakt, voor het overbrengen daarvan gekomen is. De bevolking van Syrie heeft Generaal *Jachmus* haren bijstand en mogt het noodig zijn, een hulpcorps van tienduizend cavaleristen toegezegd.

De berigten uit Rome en van Ancona van den 7. dezer, klagen over de aanhoudende droogte; in geen 5 maanden had men er regen gehad. In de Kerken te Rome had men publieke gebeden bevelen, om regen te verkrijgen.

ENGELAND.

LONDEN, den 19. December. Een der dagbladen wil weten, dat het besluit van het tegenwoordig Fransch Kabinet, om den gewapenden vrede te handhaven, aanleiding tot zeer ernstige vertoogen van den kant der Engelsche, Oostenrijksche en Pruissische Regeringen gegeven heeft, en dat, bijaldien Frankrijk niet meer gematigd van toon wordt, de vereffening der Egyptische geschillen niet die weldadige uitkomsten voor Europa hebben zal, welke men zich daarvan voorgesteld had.

— Laatstleden Zondag is weder een zonderling voorval aan het paleis gebeurd. Zekere Duitsche dame, aan welke men den titel van Prinses *Résterlitz* geeft, en die reeds meermalen toegang had pogen te erlangen, heeft, zelfs met het trekken van een degen, dien zij onder hare kleederen verborgen had, tot bij Prins *Albert* pogen door te dringen, dien zij beweert in Duitschland gekend te hebben. De degen is in de worsteling gebroken en de dame is gevat; men zegt, dat zij bevonden is krankzinnig te zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 19. December. De arbeid aan de vestingwerken dezer hoofdstad is op last van den Minister van publieke werken geschorst. Terwijl dit door sommigen alleen als een noodzakelijk gevolg der heerschende koude wordt aangemerkt, beweren anderen dat de Ministers verandering in het plan gebragt hebben en zich tot de daarstelling der afgezonderde forten zullen bepalen. Daar men gelijktijdig uit Cherbourg en Toulon berigt heeft wegens het staken der uitrusting van verscheiden oorlogschepen, waarmede men sedert eenigen tijd druk bezig was, geeft dit een en ander stof aan de Oppositie, om de Ministers nog heviger van verraad te beschuldigen, als lieten zij zich de wet door de geallieerde Mogendheden voorschrijven.

— Eergisteren morgen heeft een voerman van eene der omnibussen zichzelven van het leven beroofd, en zou tusschen zijne kleederen een stuk papier gevonden zijn, waarop geschreven stond dat hij, in een geheim genootschap door het lot bestemd om den Koning te vermoorden, door wroeging van het geweten gefolterd, besloten had liever zichzelven van kant te helpen, dan eene zoodanige misdaad te volvoeren.

— De lijkwagen die het ligchaam van *Napoleon* heeft vervoerd, weegt 20.000 kilog. en heeft 55,000 fr. gekost. De kist van den Keizer weegt 900 kilog.

— Men verzekert dat eergisteren meer dan 100,000 personen de Invaliden hebben bezocht.

— Men verzekert dat de prins *van Joinville* tot contre-admiraal zal worden benoemd. Deze benoeming zou ongetwijfeld algemeen worden goedgekeurd. Een ieder bewonderde bij de lijkplegtigheid de krijgshaftige houding van dien jongen prins, welken vroeg of laat kan geroepen worden om aan onze vlag eene groote rol op den Oceaan te doen spelen. Thans is hij reeds zeer populair, en de schippers van de kleine haven van Bercy hem hunne genegenheid willende betuigen, hebben hem eene met goud versierde strijdbijl vereerd.

Men verzekert dat de prins *de Joinville* dezen titel weigert, om dat hij liever als kapitein vaart.

— Het republiekeinsch dagblad den *National* is in beslag genomen.

— Drie personen, die men als medepligtigen van *Darmès* beschouwt, zijn gisteren aangehouden.

— In het departement van Périgord is een oud-soldaat van het fransch leger, genaamd *Ligneras*, in den ouderdom van honderd zeventien jaren overleden, nalatende eene vrouw van acht en negentig jaren.

— De artikels in de Engelsche dagbladen, de beleedigende toong welken zij voeren, en de wapeningen, waarvan zij melding maken, maken hier veel indruk; zelfs het *Journal des Débats* laat zich hierover heden in vrij sterke uitdrukkingen uit.

Geheel zonder ongelukken is het *Napoleons*-feest niet afgeloopen. Aan eenen brigadier der municipale garde, wien met een in een kanonstuk gebleven houten prop de binnendij weggeschoten was, is dat lid moeten afgezet worden, maar niettemin is de man daarna gestorven.

— Te Toulon wordt druk gearbeid aan de uitrusting van zes groote oorlogschepen, wier bestemming zeer geheim blijft. Sommigen zeggen dat zij naar Tanger of de kust van Spanje, anderen dat zij naar de Levant moeten zeilen.

— De stoomboot *le Ramier*, die zeer dringende depêches aan den Franschen Consul te Tanger moest overbrengen, is door stormachtig weder genoodzaakt geworden naar de reede van Toulon terug te keeren.

. . . dagblad te Madrid maakt eene caricatuur op *Espartero* bekend. Hij zit als goochelaar aan eene tafel; met twee bekers voor zich, onder eenen van welke hij eenen troon en onder den anderen de constitutie geplaatst heeft. Hij beurt de bekers op, en roept de toeschouwers toe; alles weg!

BELGIE.

BRUSSEL, den 22 December. Een vijftienjarige jufvrouw, behoorende eene zeer voorname familie, is dezer dagen verdwenen, zonder dat men heeft kunnen ontdekken wat er van haar is geworden. Indien men een dagblad mag geloo- ven, zou er alhier eene maatschappij van schakers zijn inge- rigt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 21. December. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn, in tegen- woordigheid van Hunne Excellentien de Ministers en Directeu- ren-Generaal, de algemeene beraadslagingen over de ontwer- pen der begrootingswetten voor den jare 1841 aangevangen.

— Men verzekert, dat er onlangs van de zijde der Hooge Regering aan de Gouverneurs der provinciën eene aanschrij- ving zou zijn gezonden, waarbij zij uitgenoodigd worden om, bij de verkiezingen tot leden van de Kamer, in de vergade- ring der Staten van de provincie, daaraan geen deel te nemen. Het zou ten gevolge dezer aanschrijving geweest zijn, dat graaf *van der Duyn*, gouverneur van Zuid-Holland, zich bij de jongste verkiezing der Staten van het medestemmen heeft ont- houden.

KAMPEN, den 19. December. Uit eene statistieke opgave, bij de antwoorden gevoegd, blijkt, dat het zuivere excedent van de Oost-Indische geldmiddelen, bedragen heeft als volgt:

in 1834	*f*	8,598,341,02;
» 1835	»	11,100,907,90½;
» 1836	»	8,237,896,21½;
» 1837	»	13,634,722,12;
» 1838	»	17,501,501,08;
Te zamen .	*f*	59,073,368.34.

VLISSINGEN, den 25. December. Zijne Majesteit heeft be- paald, dat het kantoor van registratie thans te Kortgeene, provincie Zeeland, gevestigd, met den 1 Mei naar de gemeente Colijnsplaat, in dezelfde provincie, zal worden overgebragt.

Mengelingen.

DE OUDERDOM VAN BOERHAVE.

Alle bijzonderheden uit het leven van beroemde mannen zijn belangrijk voor elken weldenkende; maar dit belang wordt roerender, als dezelve uit hunne laatste levensjaren zijn ontleend.

Nadat BOERHAVE, in zijne jeugd, in min gunstige omstan- digheden had verkeerd, dwongen zijne talenten en roem ein- delijk het geluk hem te begunstigen, en men zegt, dat hij twee millioen guldens aan zijnen eenigen zoon heeft nagelaten. Wij zullen zien, dat deze rijkdom geene verandering maken kon, noch in zijne bezigheden, noch in zijnen smaak. Hij zelf leert ons dit in eenen brief, dien hij in zijn zeven en zes- tigste jaar schreef aan zijnen ouden vriend en leerling J. D. BAS- SARD, lijfarts van den keizer van Duitschland.

» Ik ben," zegt hij, » zeer gezond; ik slaap op mijne buitenplaats, en begeef mij des morgens ten vijf ure naar de stad; daar houd ik mij bezig tot des avonds zes ure om den zieken verligting te bezorgen. Ik beoefen de chemie, vermaak mij met lezen, en vereer, bemin en aanbid God. Wanneer ik op mijn buitengoed teruggekeerd ben, dan bezoek ik mij- ne planten en bewonder de geschenken, die ik van mijnen edelmoedigen vriend BASSARD gekregen heb. Ik breng mijn leven door met deze planten te beschouwen, en word oud onder het verlangen om er nieuwe te bezitten. Mijn tuin schijnt fier te zijn op de verscheidenheid en kracht zijner boomen. Maar wie zal mij den lindeboom van Bohemen met breede bladeren bezorgen, en . . . dien van Silezie, welke nog veel zeldzamer is?! Zoo dienen dan de schatten slechts om dorst naar nieuwe te verwekken, en de gierige valt zijnen edelmoe- digen weldoener steeds lastig. Vergeef de dwaasheid van eenen ouden vriend, die boomen zoekt te planten, onder welker schaduwen slechts zijne neven zullen zitten. Zoo loopt mijn leven af, zonder ander verdriet, dan dat gij niet bij mij zijt."

Hoe vele zaken in weinige regelen! Welk eene werkzaam- heid, welk een zuivere, levendige smaak in eenen ouderdom, waarin die doorgaans wordt uitgedoofd! Het oorspronkelijke, in het latijn geschreven, stelt deze kenmerken nog in een veel helderder licht. Hem, die BOERHAVE zelven willen hooren, ver- wijzen wij naar de verzameling zijner brieven aan J. D. BAS- SARD, gedrukt te Weenen, in 1778.

VOLKSHAAT.

Het is nog versch in het geheugen en overbekend, hoe de spaansche natie zich bij de door NAPOLEON moedwillig beproefde, doch mislukte, vermeestering . . . troon, ten behoeve van zijnen broeder JOSEPH, . . . hoe bij het krijgszwaard ook dolk en gif werden . . . door welk laatste de Spanjaard en de Spansche . . . ben getoond, gaarne te willen sterven, zoo slechts . . . eenige vijanden mede omkwamen. Doch hetgeen . . . VAN ABRANTES, die, gedurende den veldtogt . . . den Franschen maarschalk, haren echtgenoot, in Spanje . . . weest, daar te lande wedervoer, is minder bekend.

» Ik bevond mij," aldus verhaalt zij in hare . . . *Mémoires*, » sedert eenige dagen te Salamanca, in het huis van den marquis DE LA SCALA. Zijne huishou- . . . een dochtertje van omstreeks twee en een half jaar, gelijk de engelen, en dat ik zeer lief had. Mij was dit ook zeer genegen, of, liever, mijne bonbons, en . . . *vaser-ellemae.* (*Groote groene geconfijte pruimen.*)

Menigmalen kwam het bij mij in den tuin, terwijl ik mijn werk zat, pratende, dat het een lust was. . . . zij naar mij toe en klom tegen mijne knieën op . . . haar wederom op den grond. Maar het kind had . . . en mij met zijne armpjes omvattende, wilde het mij . . . laten. Toen legde ik mijn werk neder en zette . . . op mijnen schoot. . . Zoo met haar koutende en . . . speelde ik met de duizend en één dingen, welke . . . sche kinderen steeds bij zich dragen. . . Plotseling . . . uit haren zak een zilveren ketting, waaraan een mes (het . . . hing. . . Ik beschouwde het als eene onvoorzigtigheid . . . pen, in het bezit van een zoo jong kind te laten, . . . het haar ontnemen; maar de kleine greep mijne handen . . . eene uitdrukking, opmerkelijk op elken leeftijd, doch . . . op den haren, uitroepende:

» *Dexalo! . . . Dexalo! . . . esse por matar un* F . . . Blijf af! . . . blijf af . . . het is om een' Franschman . . . steken."

Het kindje wist niet, wat het zeide, maar herhaalde . . . wat het geheel den dag van haren vader en oom en . . . woners van Salamanca hoorde. Onuitdrukbaar, inzonderheid . . . was de beweging van het handje, toen het wicht . . . riep! » *Esse por matar un Francés!*" (*Aan* . . .

Stand der Thermometer volg . . . Fahrenheit.

	's morgens 8 ure.	's nam. 1 ure.	's avonds 1 . . .
Donderdag, 24 December	22°	28°	2 . . .
Vrijdag, 25 December	20°	25°	

DIAKENEN der NEDERDUITSCHE HERVORMDE . . . MEENTE alhier, maken door deze dankbare melding . . . eene in de Kerk-Collecte van heden middag gevonden . . . gift van *VIJF GULDENS.*

Mogt dit edele voorbeeld velen tot navolging opwekken, opdat Diakenen alzoo in staat mogten gesteld worden, . . . eene eenigzints buitengewone wijze, in den dringenden . . . hunner Armen, bij de strenge koude te kunnen voorzien.

VLISSINGEN, 25 December 1840.

Diakenen voornoemd,
J. LOOIS Praeses.
J. B. SCHULTZ S . . .

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 25. December. Sedert den 23. dezer zijn . . . reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Maria en Anna, M. J. Klasen, Riga, zaai-lijnzaad, is op de . . . nen de haven gekomen.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.